

MEZSGYEKŐ

A part alatt zizegve
cirógat, véd a nád.
Nem hajlik hült szivedre
asszonyod és anyád.

Elhantolják a tested.
— Phönjangban megsirat,
de új életet kezdhet
tizéves kisfiad.

Keskeny vércsík szalad,
arcod kettészélő.
— Úgy fekszel itt hanyatt,
mint kidiólt mezsgyekő.

Te vagy a kő. Határ!
idáig tart a mult.
A szenvedés, halál
itt felmagosztosul.

Szabadságért fogott
fegyvert a hősi nép,
hogy minden elnyomott
megvallja nagy hitét.

Az ért gyümölcs a fával
törvény szerint lehull,
gazdag jövőbe tágul
elmúlhatatlanul

a jog, a munka, élet!
— Síródon írva áll:
Halálad nem a végzet,
nem ostoba halál,

mert vérből és halálból
igaz élet terem
s elszántak táborából
az új történelem!

PÁKOLICZ ISTVÁN

FEGYVERT FEGYVER ELLEN

Az ellenség köztünk jár!
Sunyin meglapul, orvul támad,
gyújt, rombol, szabotál!

Az ellenség köztünk jár!
Tegnap te is beszéltél vele
az eszköze lettél
s neki segítettél

te is

és te is

és ti valamennyien,
kik nem tudtátok honnan fúj a szél
akik szó nélkül hagytátok,
hogy Szocdem Pál az üzemben,
s a hivatalban Papos Mária
Koreáról úgy fecsegtjen,
mint „amerika hangja“ beszél.